

Voorwoord.

Mijn autobiografie.

Definitieve en laatste update 13 september 2025

Als de dag komt en mij doet inzien dat ik ouder word, besluit ik in 2008 pen en papier te pakken om mijn autobiografie te schrijven.

Maar aangezien ik geen schrijver ben moest ik toch drie keer slikken om hieraan te beginnen.

Hier mijn autobiografie over mijn leven als mens en muzikant. Als ik had geweten dat het voorwerk zo intensief zou zijn, had ik er waarschijnlijk nooit aan begonnen. Maar nu ik “klaar” ben geeft dit toch een fijn gevoel.

Voordat je gaat lezen wil ik toch graag een aantal personen bedanken voor hun hulp. Ria L B, Jan G, Ron K en meer. Zonder hun geheugen en informatie had deze autobiografie nooit tot stand kunnen komen. Ik moest terug naar 1968/69 toen ik de eerste schreden op het muzikale pad zette.

Mensen wat een eind terug in de tijd is dat, 56 jaar. Een haast onmogelijke opgave om dit allemaal alleen te doen. En dan proberen de namen van de muzikanten uit je geheugen op te graven.

Nu ben ik bijna 72 dus je begrijpt dat dit ook niet zo soepel meer naar boven kwam. Ik ben in 2008 begonnen op het internet te zoeken naar namen die ik me nog kon herinneren. En als je dan bezig bent dan blijkt dat je geholpen word door een onbekende stem die zegt, die en die en die.....

Fantastisch die Google zoekmachine. Gelukkig waren sommige personen snel gevonden omdat ze net als ik nog in de muziek actief bezig zijn. Sommige hadden een website, blog of Facebook pagina. Maar velen hadden geen enkele binding met internet, of gebruikten een schuilnaam?

Mijn autobiografie bestaat uit verschillende onderwerpen.

Hoe het allemaal begon in 1969 (mijn muziek)
Mijn dagelijkse leven van toen.

Muziek algemeen (popconcerten en festivals)

De namen die genoemd worden zijn niet fictief of verzonnen,
maar uit privacy overwegingen heb ik bij sommige de
achternaam weggelaten.

Waarom? We hebben te maken met de wet op privacy.
Muzikanten hebben de naam snel geassocieerd te
worden met drugs en drank.

Ik gebruik dan ook geen achternamen behalve als de persoon
er geen probleem mee heeft dat hij vermeld word.
Ook van de personen die ik niet meer heb kunnen traceren
gebruik ik uitsluitend de voornaam.

Hoe het allemaal begon in 1968/69

Ik kom uit een totaal niet muzikale familie.

Mijn opa en oom speelde dan wat accordeon maar voor de rest
waren ze blij dat ze het leven hadden.

Toen ik vijf jaar werd, kon ik een keuze maken uit een blikken auto
of een kindergitaar. Je begrijpt het al ik koos voor de

Gitaar, nee hoor ik koos voor de blikken auto.

Ik had totaal geen interesse in een muziekinstrument.
Nou ja die blokfluit was wel leuk, voor mij dan maar niet voor mijn ouders die werden er gek van.
Toen bereikte ik de leeftijd van tien jaar.
Ik had al een muziek keuze die eigenlijk min of meer werd opgedrongen door mijn vader. Hij was namelijk gek op lawaai, nee sorry hawaii en krontjong muziek.
Dit afgewisseld met muziek van Mario Lanza en Slim Witman.
De hele dag stond deze muziek op. Omdat mijn moeder zelf geen verstand had van muziek luisterde ze ook maar wat vader mooi vond. En als vader thuis kwam van het harde werken, dan ging het gewoon verder.

Toen ik twaalf werd begon ik vreselijk te balen van deze muziek en vond het tijd worden voor een goed verjaardag cadeau.
Een echte stereo? Nou ja mono installatie.

Een koffer grammofoon met deksel waar de speaker in zat en natuurlijk de platenspeler.
Mensen ik was zo groots als een aap met zeven staarten.
Natuurlijk ging om te testen.. ja hoor Slim Witman op 78 toeren op de draaischijf. Heel die plaat moest geluisterd worden.
Mijn ouders hadden nog zo'n echte oude 78 toeren machine met zo'n hoorn en naalden zo dik als de punten van een vork.
Resultaat was dat mijn naaldje snel versleten was.
Maar om vader maar niet te zeggen wat ik dacht, kocht ik van mijn eerste zakgeld een singeltje van de Cats.
Deze werd grijs gedraaid totdat je er op een gegeven moment doorheen kon kijken. Hiermee was wel een einde aan het Slim Witman tijdperk gekomen.

Met mijn krantenwijk kwamen andere artiesten in beeld, meer van de Nederbeat en zelfs internationale artiesten verschenen op mijn draaitafel.
Toen kwam de gezegende leeftijd van 14 jaar.
Ik was niet meer te houden.
De gouden 60ties waren aangebroken.
Mijn eerste LP was van de Cats colour as gold, daarna kwamen Grandfunk Railroad, Deep Purple en Led Zeppelin.

Mensen wat ging mijn vader uit zijn dak.
Grandfunk? Wat een kolere herrie!
Dat gaat af anders breek ik die plaat doormidden.

Ik kan zijn woorden nog steeds horen.
Hiermee kwam ik natuurlijk ook buiten de deur die voor die tijd redelijk gesloten was voor de buitenwereld.

Tot acht uur en dan ben je thuis hoor je, zij mijn vader.
Er was een jongerencentrum dichtbij en daar mocht ik heen.
De eerste avond begon geweldig, er speelde een band met de naam the Troggs uit Engeland. Helemaal te gek.
Was het niet dat de band pas om negen uur zou beginnen.
En als je om acht uur thuis moest zijn dan liep je dit mooi mis.
Ik heb de Troggs niet gezien die avond en was keurig om acht uur thuis. Wat een spullen en gitaren hadden die gasten.
Mijn muziek interesse was gewekt.

Op deze leeftijd brak de hel los in huize muzikant.
Ik wilde wel wat van de wereld zien en niet om negen uur thuis zijn. Nou oké dan om tien uur ben je thuis en geen minuut later.

Maar goed ik had eindelijk mijn eerste gitaar gekregen zo'n akoestisch ding waar geen geluid uit te krijgen was.
Op een avond zij mijn moeder ga maar op gitaarles.
Oké moeder is goed zonder te blikken of te blozen.
Mijn eerste lessen waren bij Cees van Loon in Vlaardingen en mijn eerste akkoorden waren AM C house of the rising Sun.
De vellen hingen erbij en na vijf lessen hield ik het voor gezien.
Het hele jaar heb ik me blind zitten repeteren op de Animals en Bob Dylan.

Na het beheersen van 10 akkoorden begon ik te zingen.
Buiten zat ik op de kolenkist te galmen en te spelen.
Toen mijn ouders een keer weg waren nodigde ik wat vrienden en vriendinnen uit voor een kolenkist concert in de tuin.
Blowin in the wind, house of the rising Sun etc.
Geweldig vonden ze het aangezien er niemand gitaar kon spelen in de buurt.

Toen kwam de stoere leeftijd van vijftien jaar.
Ik reed al brommer terwijl dit niet mocht.

Mijn vriend Jan S en ik waren altijd opsjouw.
We gingen veel met elkaar naar de Toverbal in Maassluis, Kommunio in Vlaardingen en Jeugdhaven In Maassluis.
Verder waren we veel te vinden in de vleet in Vlaardingen

en oud Holland in Schiedam waar ook bruincafé de grot was.

Zoals een keer dat we zaterdag middag naar de toverbal gingen, avonds wilden we naar huis toe gaan in onze spijkerjasjes, toen we buitenkwamen sneeuwde het vreselijk. Op de Puch naar Vld in je spijkerjasje kan je dat voorstellen? vreselijk koud en nat.

We hebben toen iets gedaan wat niet netjes was.
Namelijk twee warme afgaan jassen van de kapstok gepikt en aangetrokken. Je kent ze wel die heerlijke gevoerde naar schapen stinkende jassen.
Natuurlijk niet leuk voor de eigenaar maar wel heerlijk warm..
Twee weken later hebben we de jassen weer meegenomen en stiekem op de kapstok teruggehangen..
We zijn hierna een poosje niet meer in de toverbal geweest.

De stemming werd er thuis niet beter op en ik besloot om op mezelf te gaan wonen. Ik was net zestien. Ik vond via een kennis Theo B een kamer op de korte dijk.
De vloer was zo scheef dat als je bezopen binnen kwam je direct naar beneden tuimelde. In dit huis woonden 7 personen en er was een grote kelder. Die kelder was enorm en ik kwam hier voor het eerst in aanraking met wiet en andere softdrugs.

Mijn eerste verkering.

Ik was 16 toen ik verkering kreeg, nou ja kalverliefde dan.
Haar naam was Wilma S.
Een hele lieve en leuke meid met een goud karakter.
Ik ontmoette haar in het voormalige weeshuis in Vlaardingen.
Daarboven was een zaaltje met een disco wat eigenlijk door een kerkgenootschap werd gedraaid. De VOJ Vereniging Oecumenische Jeugd
Wat een woord zeg dat moet je als tiener maar onthouden?
(eenheid van alle christelijke kerken?)

Maar goed daar ontmoette ik Wilma en het was liefde op het eerste gezicht. We hebben een jaar met elkaar doorgebracht tot de verkering uitging.
Door Wilma kwam ik eigenlijk in een soort kerkelijk wereldje terecht waar ik me niet echt thuis voelde.
Seks mocht niet en hardrockmuziek al helemaal niet?

En dat was nu juist waar ik helemaal gek op was, Deep Purple,
Led Zeppelin, Grand Funk, en ga zo maar door.
Dit werd dus niet gedraaid in de VOJ?
Dus meenemen die handel en de DJ vriendelijk aankijken.
In het begin was hij erg huiverig totdat hij zij ga zelf dan draaien?
Ik zij oké doen we, vanaf dat moment liep die tent storm
en kwam de jeugd van heinde en ver.

Vrijdagavond werd blues en rockavond. We introduceerde het
bluesdansen zwiepen met je lange haren en hevig springen.
Later kwam er een blowtje bij en die tent kon niet meer stuk.
Totdat de leiding ineens op de proppen kwam.
Cor Schriel heette die man, een rustige aardige oudere man
die wel begrip had voor de moderne jeugd zolang het maar
Gods kinderen bleven.

De muziek werd goedgekeurd maar het blowen moest
afgelopen zijn. Oké ga ik voor zorgen.

Iedereen die wil blowen moet vanaf nu buiten gaan staan
en daar maar stoned worden.
Zoals je kan lezen liepen wij al voorop op het rookverbod.

We hebben een geweldige tijd gehad en hebben twee jaar later
zelf de verhuizing gedaan naar een school in de Zomerstaat.

Mijn tweede verkering heette Wil v L .
Tijdens deze verkering leerde ik een Surinaamse knaap kennen
met de naam Michael. Ik was vertrokken uit de commune en
moest tijdelijk onderdak hebben. Dit kon bij Michael.
Koken dat die gozer kon echt waanzinnig. Hier heb ik buitenlands
leren eten waar ik vandaag de dag nog gek op ben.

Ik kreeg een eigen kamer en maakte er direct een theehuis van.
Druk dat het er was! Soms kon ik mijn eigen kamer niet meer
in aangezien er wel een stelletje lag te hippen.
En die stoor je natuurlijk niet.
Wil was een engel in bed, maar voor de rest onuitstaanbaar wat
resulteerde in een relatiebreuk waar ik achteraf nooit spijt van
heb gehad.

Toen kreeg ik opnieuw verkering in de VOJ.
Brenda B heette zij. Een Indonesisch meisje met alles erop en eraan. Ik was daar werkelijk smoorverliefd op.

Zo erg zelfs dat ze zwanger werd om maar bij elkaar te blijven.
Haar vader dacht daar helaas anders over (2^e Soekarno) en verplichtte haar om het kindje in Engeland weg te laten halen aangezien ze al vier maanden zwanger was.

We zouden voorlopig thuis gaan inwonen bij mijn ouders.
Het is allemaal anders gelopen dan gedacht.

Achteraf ben ik blij dat het niets is geworden anders
had ik Ria nooit ontmoet.

In de VOJ 1968 ontmoette ik Dirk Zandstra later drummer
in de no name band. (2006 overleden)
Hij was opzoek naar een woning.
Hij kreeg in 1968/69 een bovenwoning aangeboden.
4 slaapkamers, woonkamer en keuken.
Hij vroeg of ik interesse had om gezamenlijk te gaan wonen.
De huur en andere kosten zouden we dan delen.
De naam werd huize puppenstuf.

Dat hebben we geweten want voordat we het beseften
woonden er 4 personen.

Ik kocht daar mijn eerste echte gitaar van mijn salaris,
een Gibson SG3 voor de prijs van 400 gulden.
Een beest van een gitaar en daarmee kwam de
eerste band in zicht.

Band zonder naam. (Nee geen BZN) en we spreken dan 1969.
In de band zaten [Dirk Zandstra](#) (overleden) drummer,
en Gerard S op bas, ik op gitaar + zang
en Ruud J Sax en gitaar.

We oefenden in een klein buurhuisje in de Oosterstraat in
Vlaardingen.
Ruud J werd volgens hemzelf door een demon bezeten en
vertrok met onbekende bestemming naar een religieuze
sekte in Zuid Frankrijk. Ik heb hem nooit meer gezien.
Ook tijdens mijn speurtocht naar Ruud is hij niet gevonden.

Henny M.M heb ik onlangs via email gesproken maar helaas weer uit het oog verloren.
Gerard S komen we in Virgin weer tegen.

Virgin 1971/72.

Bandleiden:

Dirk Zandstra (overleden) drums, Arie zang, [Teun Blom](#) (overleden) gitaar, Huib G gitaar, Kees L basgitaar.
Later Henny M.M op drums.

Virgin 2 1974 was de opvolger van Virgin 1 met [Arie Bussen](#) (overleden) op drums.
Gerard S op de basgitaar, [Rini van Willigen](#) (overleden) gitaar en vocalen en ik gitaar en vocalen.
Daar kwam later Ger Z bij als 3^e gitarist.
Ger Z liet T-shirts maken die later de verkeerde naam bleek te hebben. Het moest zijn Virgin en geen Virgen.
Maar het idee was leuk.
We hadden een goed repertoire van 35 nummers.
Voornamelijk Nederbeat en eigen werk.

Virgin 2 heeft nog in een nieuwe bezetting mee gedaan aan een voorronde van een platencontract dat opgezet was door Peter Koelewijn. Zie foto..

We werden 17^e al was het wel lachen die dag op de beurs in Rotterdam 1974.

[Ad Troost](#) op basgitaar (overleden) Jan Willem V op drums, Ger Z op gitaar en ik gitaar en zang.

Mensen wat waren we daar vet en stoned..

Ger Z stopte hierna met muziek maken en heeft nooit meer iets in de muziek gedaan. Met Ger Z is allang geen contact meer?.

We speelden voornamelijk eigen nummers.

Ad Troost is verder gegaan als gitarist zanger in een countryband en Jan Willem V heb ik net zoals Ad Troost nooit meer gezien?

Toen deze biografie 2008 werd geschreven was J.W.V niet traceerbaar.

Achteraf hoorde ik dat Ad Troost al jaren woonde en werkte in de UK. Waar hij veel optrad als country artiest.

Update: [Ad Troost](#) is 2018 overleden op 59 jarige leeftijd.

Even terug naar het dagelijkse leven.

Wij woonden met veel plezier in huize puppenstuf in

Vlaardingen waar inmiddels 4 personen woonden.

Waarom? Simpel het was bij ons zo gezellig en ongedwongen dat er meer personen het ouderlijk huis wilde verlaten.

We hadden een bovenwoning met 4 slaapkamers.

Helaas raakte mijn vriendin Brenda B zwanger en moest er een oplossing komen.

Dan zijn je ouders toch toffe mensen. Zij wilden ons wel uit de brand helpen met inwoning en andere benodigdheden.

Dat is gebeurd maar ik zal u de details maar besparen die er vooraf zijn gegaan.

Dus weer een vrij man aangezien zij mij niet meer mocht zien en ik niet meer bij haar in de buurt mocht komen?
Och het leven kan raar lopen.

Op een middag, ik was vrij van het werk, verschenen er twee meiden in huize puppenstuf Wil N en Ria B.
Beiden zagen er leuk uit maar voor hun ik minder aangezien ik net uit de douche kwam en mijn lange haar alle kanten uitstond.
Ik zag wel wat in Wil N maar meer in Ria B. Lady blue eyes.

Dus eerst verkering met Wil N.
Toen ik voorgesteld werd aan haar ouders spraken zij,
dit lijkt ons de goede huwelijkspartner voor jou???
Ik schrok me werkelijk kapot en heb de verkering diezelfde avond uitgemaakt. Ik een vrije jongen en trouwen?
Nou echt niet hoor.

In 1972? kreeg ik een eigen huis.
En het was snel ingericht en opgeknapt.

Op een avond kwam Ria B langs samen met haar vriendin Wil N met wie ik het een paar weken daarvoor had uitgemaakt.
Ze kwamen mijn nieuwe huis even inwijden.
Wil N is weggegaan en Ria B is voor altijd gebleven.
Nu 52 jaar geleden en ik heb er nooit spijt van gehad.

In 1974 zijn we verloofd en in 1985 getrouwd.
In 1987 werd onze dochter Alissa geboren waar we heel trots op waren.

Toen alles weer in rustig vaarwater was gekomen zocht ik een nieuwe band. Dit werd de band Waterfall.

Waterfall was een band met ballen.
Op drums - Jan S - Basgitaar Aad S - Gitaar en zang
Jaap Koenen en ik ook op gitaar + zang.

Eigen werk en alle arrangementen werden door Jaap gedaan.
Jaap Koenen en Aad S schreven de meeste nummers.
We hebben vier optredens gedaan met Waterfall.

Hoe kwam ik bij Waterfall.
Er was een sessie in de toverbal in Maassluis van muzikanten.
Daar waren meerdere gitaristen aanwezig die elkaar de loef af wilde steken. En avonds zou de band Waterfall optreden.

Zij waren er al vroeg en zaten te kijken naar de strijdende gitaristen. Blijkbaar viel ik op tussen dat geweld en ze vroegen of ik interesse had om met Waterfall te spelen?

In een tomaten kwekerij repeteerde Waterfall.
Laat de nummers maar even horen was mijn antwoord.
Na een korte sessie speelde ik gitaar en wat solo's in de nummers mee.
Die 1^e avond werd ik gitarist bij Waterfall.
Jaap Koenen had een eigen bedrijf in H.v.H en een grote zolder waar een enorme studio was gebouwd.
Daar zijn wat opnames gemaakt die ik nog steeds heb.

Na wat woorden in Waterfall heb ik besloten om de band in 1984? te verlaten. Wat ik achteraf heel jammer heb gevonden!

Even terug naar het dagelijkse leven.

We woonden echt naar ons zin in de 2^e maasbosstraat in Vlaardingen

Ik had inmiddels verschillende gitaren in mijn bezit en dacht erover om is te gaan bassen. Deze heb ik ook aangeschaft. Een echte Fender bassman.

Na een langere periode zonder band heb ik mijn tijd besteed met werken en basgitaar leren spelen.

Na vijf maanden speelde ik basgitaar.

Zo dat heb ik ook op zak. Als bassist kan je overal aan de slag.

Dus heb ik zonder een vaste band te hebben veel in bandjes gespeeld die even een bassist nodig hadden.

Ik viel vaak in bij coverbands, tijdens sessies, studiowerk, etc

Toch bleef de gitaar voor mij het fijnste instrument.

Niet dat ik zo'n geweldenaar was hoor, maar je kon je eigen zo fijn begeleiden met zingen.

Er zijn tijden geweest dat ik best wel veel van huis weg was voor optredens.

Ria bleef liever thuis aangezien ze geen muzikliefhebber was. Zo af en toe ging ze mee eerder voor de gezelligheid dan voor de muziek.

Zij heeft mij dan ook altijd vrij gelaten in welke keuze dan ook.

Zo'n vrouw vindt je niet zo snel meer...

Weer de muziek in.

In 1985/1986 weet het niet echt zeker meer, zocht een band met de naam Fix een gitarist voor solo partijen en lead zang.

Dit was mijn eerste echte contact met de symfonische rock. Magenta zoals later de band ging heten, was een reuze leuke band met een spectaculaire geluidsinstallatie.

Zij hadden een enorme oefenruimte in de veilinghallen in Honselersdijk (Westland)

Dit was tevens de eerste keer dat ik werd geconfronteerd met synthesizers en andere toetsen instrumenten.

Mensen wat een verademing was dat!

Gerard M speelde toetsen - Evert S - Baspedal, basgitaar

en synthesizers. Arend S - Drums en percussie
en ik op gitaar en zang.

Prachtige melodieuze nummers van 30 minuten met
die bekende progressieve symfonische inslag.
Het gitaarwerk in deze nummers was voor mij niet echt makkelijk.
Daarbij had Evert Schoeman aangegeven dat hij alleen de
baspedalen en synths nog wilde doen en niet meer de bas.
Ik zij oké de oplossing is hier.
We nemen een andere sologitarist en ik ga bassen.
Prima is goed geregeld.

Ik belde een bekende vriend van mij op waarmee ik al eerder had
gespeeld in verschillende sessies en vroeg hem of hij zin had om
sologitarist te worden. Hij kwam en is gebleven, zijn naam: Ron K.
Jan S zat achter de mengtafel en de opname apparatuur.

We zijn 3 jaar bij elkaar gebleven tot het moment kwam dat ik
aan kwam draven met een producer / muzikant Peter van der L.
Peter was ook een symfo gek en speelde dwarsfluit, toetsen
en zong ook sommige nummers.
Eigenlijk had ik hem gevraagd voor zijn zeker goede kijk op
symfonische muziek en zijn werk als producer.
Helaas kwam er aan onze samenwerking snel een einde door
onenigheid binnen de band. We zijn 3 jaar samen geweest.
Ik ben opgestapt en heb vanaf dat moment geen contacten meer
gehad met de bandleden.

Boven 1^e links Ron K – Arie - Arend S
Onder John? Midden Evert S - Gerard M

Sinds het schrijven van mijn autobiografie had ik geen contact meer met deze muzikanten.

Ron K zullen we later in deze biografie weer terug zien.
Arend en Evert S komen we later in deze biografie ook weer tegen. Gerard M heb ik nooit meer gezien.
Ook met Evert en Arend S is weer contact geweest.
Op de foto hierboven staat nog een roadie waarvan ik de achternaam niet meer kan herinneren.
John is het enige wat ik me kan herinneren

Met deze band zijn de eerste opnames gemaakt voor de LP die we toen in gedachten hadden.
En zie de opnames werden gemaakt in de studio van Jaap Koenen in HvH. Eerder in deze biografie genoemd.

We wilden 3 nummers opnemen Prelude, Saga, Sometimes.
Terwijl we met de opnames bezig waren was Huib G zie ook onbekende band, meegekomen om te luisteren en om wat klassieke gitaar stukken op te nemen voor Fix. (Magenta)

Huib was opslag verliefd geworden op een meisje en vroeg of wij een nummer met hem op wilde nemen.
Iedereen vond dat een leuk idee. Wij hebben dit nummer gerepeteerd en later ingespeeld in de studio.
Huib G zang en Ron K en ik deden de backing vocals.
De simpele tekst was liefde.
Of het ooit is uitgebracht? Geen idee! Het nummer blijkt zoals ik later begrepen heb nooit te zijn uitgebracht.

Daarna zijn we weer met onze eigen nummers verder gegaan.
De originele bandrecorderband heb ik nog steeds met drie nummers.

Even terug naar het dagelijkse leven

Het samenwonen bleek al snel niet altijd even makkelijk te zijn.
Je kwam er snel achter dat je veel vrienden had als je drank en wiet in huis had en je zag niemand als er thuis wat problemen waren?

Ja dat samenwonen ging wel op een bijzondere manier.
Mijn ex-vriendin Brenda B kwam een keer op bezoek om het een en ander te vertellen wat er nu eigenlijk gebeurd was.

In de tussentijd was Ria B ook langs gekomen en had de brommer van mijn ex zien staan.

Ze ging er vanuit dat ik weer contact zou willen hebben en dat zij wel kon gaan.
Ze was boos naar huis gegaan met het idee dat de relatie over was.

Ik was me werkelijk van geen kwaad bewust toen ze de volgende dag aan de deur stond en haar spullen wilde hebben. We hebben lang gesproken en heb haar gezegd dat zij de enige was voor mij en niemand anders.
Ik heb mijn ex Brenda B daarna nooit meer gezien.
Dat bracht de rust weer terug in huis.

In de tussentijd was mijn verzameling instrumenten uitgegroeid tot 5 gitaren, 2 installaties, 2 synthesizers enz.

Tijd om op te ruimen dus, ook omdat we een ander huis aangeboden gekregen.
De ruimte die we ervoor terug kregen was gigantisch.
Dus waarom zou ik verkopen?
Nee hoor ik kocht er nog wat bij, een nieuwe H&H gitaarinstallatie van 200 watt.

Na Alien en de verhuizing bleef het stil in de muziek.
Ik speelde af en toe boven op zolder met drie mensen
Peter D op drums die eigenlijk niet kon drummen, Frans H op toetsen, en John vd Vaart (overleden) op gitaar en ik basgitaar en zang.

In een mooie geïsoleerde ruimte op zolder.
In deze periode heb ik toetsen leren spelen en wilde dat ook later in een band uitproberen.

John vd V heb ik hierna zelden meer gezien
John vd Vaart is een aantal jaren geleden overleden.
Ook met Peter D en Frans H is geen contact meer geweest.

In 1986 kwam Ron K bij mij met de vraag of ik even in wilde invallen bij een band die symfo speelde.

Ze hadden geen basgitarist dus dat kwam mooi uit.

Tot mijn verbazing trof ik Evert en Arend S weer aan.

Zij waren ook gestopt met Magenta en hadden Ron K gebeld voor het opzetten van een nieuwe band..

Ik had zo en zo altijd al contact met Ron K gehouden.

Alien 2 en later Magenta maar met een aantal andere nummers en muzikanten.

Hierin speelden Arend en Evert S op drums en toetsen zij hadden na het stoppen van Magenta toch weer bij Ron aangeklopt, Ron K gitaar en zang, ik basgitaar en zang.

Stijl eigen werk maar meer stevige rock partijen.

Deze band heeft nog drie jaar bestaan. Redelijk veel optredens gedaan in een hele relaxte sfeer. Later ben ik toetsen en gitaar gaan spelen en heeft Ruud V de basgitaar over genomen.

We repeteerden in een buurthuis in de Oosterstraat in Vlaardingen waar Ron conciërge was.

Hierna heb ik Evert S alleen nog maar op zijn eigen bruiloft gezien. Ruud V, Ron K, en Arend S komen we later in deze biografie weer tegen.

In dezelfde periode zat ik ook in een tweede band.

Met eigenlijk hetzelfde werk als Alien I.

Dit kwam omdat ik deze band was begonnen voordat Ron K op de proppen kwam.

In onze band speelden Donny? een Antilliaanse drummer - zijn broer Winston? (overleden) op toetsen, Henny B (overleden?) gitaar, en een bassist wie zijn naam ik kwijt ben en ik zelf op gitaar en

zang.

Ik heb nog enkele nummers op een bandje wat voor die tijd echt goed klonk.

Ik moest dus een keuze maken en ben met deze band gestopt. Donny? en Henny B zien we later weer terug in deze biografie. Winston? is een jaar na het stoppen van deze band overleden aan drugs.

Eind 1985 viel Alien II uit elkaar en ging Ron K door met Arend S en Ruud V in White Alien.

Hoe lang dat geduurd heeft weet ik niet omdat er geen contact was onderling.

In ieder geval belde Ron mij begin 1987 op met de vraag of ik een keer kon invallen als bassist bij Limelight een bruiloft en partijenband?

Eigenlijk had ik weinig zin in zo'n band aangezien de muziek mij niet echt lag.

Frans H was de vaste bassist.

Frans H is nooit meer terug gekomen en ik ben maar gebleven.

Van links naar rechts, Ron K gitaar, Giedus S Toetsen, Arend S op drums kijk daar is hij weer, Andy S op gitaar en zang en ik op basgitaar en zang.

Mensen wat optredens met deze band.

De afschuwelijke outfit wil ik wel zo snel mogelijk vergeten.

Deze foto is van een optreden op Evert S zijn bruiloft.

De band heeft in deze bezetting een jaar bestaan.
Je ziet hoe klein het muziekwereldje kan zijn.
Andy S en Giedus S heb ik later terug gevonden.

Enige jaren geleden hoorde ik van Giedus S dat hij jaren
vast heeft gezeten voor drugs smokkel in het buitenland.

Dit was dan ook de laatste keer dat ik Arend S heb gezien.
Met Ron K heb ik altijd wel contact gehouden.

Even terug naar het dagelijkse leven 1987

In dit jaar werd onze dochter geboren.
Een moeilijke start voor dat kleine meisje.
We hebben wat problemen gehad in de beginjaren.
Ziekenhuis in en uit. En als je nu kijkt is het een mooie
vrouw geworden van 38 jaar met twee geweldige kinderen.

Ze heeft alleen andere ambities dan muziek maken.

In 1986 overleed mijn vader aan longkanker.
Hij heeft vijf jaar een lijdensweg gehad, vreselijk.
Toch heeft hij gelukkig ons trouwen nog mee mogen maken.
Een jaar na ons trouwen kwam Alissa dus ter wereld.
Zo'n mensje zet wel heel je leven op z'n kop.
We hadden het best wel zwaar aangezien we veel in
ziekenhuizen zaten.

De muziek schoot er dus bij in en dat kon mij eigenlijk weinig
interesseren. Dat kleine meisje was veel belangrijker!

Ik trad als het mogelijk was wel op, maar stond wel met
een dubbel gevoel te spelen. In de pauzes belde ik altijd
op om te horen hoe het ging.

Tijdens een optreden van Limelight kwam er een persoon
naar ons toe met de vraag of we avonds nog een optreden
wilde doen.
We hadden middags gespeeld 6 uur lang en waren versleten.
Toch vonden sommige bandleden dat we maar moesten gaan.
Iedereen had behoorlijk gedronken en ik kon dan afbreken,
rijden, en opbouwen aangezien de anderen niet meer in
staat waren om dat te doen.

Ik had mijn buik vol en ben direct gestopt.
Einde Limelight in 1988.

Even terug naar het dagelijkse leven.

Ook kwam ik in deze periode zonder baan.
We kregen het zwaar te verduren omdat Ria voor de kleine moest zorgen.

In deze periode heb ik haast al mijn instrumenten moeten verkopen om het hoofd boven water te houden.
Ik had genoeg van muziek maken en bands.

We hebben het rustig aangedaan tot 1991 toen ik weer een baan aangeboden kreeg in het jongerenwerk.

1991

Door wat vrijwilligerswerk in de jaren 89/91 kwam ik bij een drukkerij terecht.
Daar kwam ik in aanraking met jongerenwerkers.
Ik kon jongerenwerker worden maar dan moest ik weer naar school om mijn hbo diploma te halen.
Aangezien ik graag die baan wilde moest ik dus wel.
Samen met Ron K ben ik die opleiding gaan doen en we konden direct aan de slag in een buurthuis en een jongeren centrum.

Vreselijk leuk werk al waren het wel geitenharen wollen sokken figuren waarmee je samen moest werken.
En erger nog, je kwam gelijk in politieke kringen waar ik zeker niet bij wilde horen.
Wat een kliekjes maatschappij is dat zeg?

Aangezien alles om subsidies draaide moest je helaas wel mee doen.
Wat ik daar gezien en gehoord hebt is met geen pen te beschrijven...
Hopen geld verdwenen naar de verkeerde mensen, zakkenvullen was het algemene beeld en wegwezen.

Ik kwam in een jongerencentrum waarvan ik de naam maar niet zal noemen, om in te vallen voor een collega die een ongeval had gehad. C.P was zijn naam.

Toen ik daar binnen stapte wist ik niet wat ik zag.
Er was een gigantische schuld waarvoor ik moest tekenen.

Nou echt niet was mijn reactie, ik teken niet voor
schuld van een ander.
Geef ons maar (10.000 gulden) en wij gaan dit centrum weer
nieuw leven inblazen.

Binnen een jaar hadden Ron en ik 45.000 gulden in kas en
de schuld was daarmee weggewerkt.
In de beginperiode moest er een container komen om al de
pestzooi op te ruimen.
Er is wat aan kapitaalverkrachting gedaan.

Maar een van de mooie dingen van dit centrum waren de
oefenruimtes die te huur werden aangeboden.
Helaas had niemand ooit wat betaald voor deze ruimten.
Hier moest dus verandering in komen.
Nu moet je is proberen om geld van een muzikant te krijgen
zonder slag of stoot, dat heeft wat moeite gekost zeg.
Maar uiteindelijk hebben ze allemaal betaald.

Het centrum heeft twee jaar prima gedraaid toen het uiteindelijk
gesloten moest worden vanwege bezuinigingen van de overheid.

In diezelfde periode leerde ik een aantal zeer goeie muzikanten
kennen.
In die tijd gaven wij veel sessies en kwam er veel volk op af.
W.o een aantal buitenlandse muzikanten die hier enige tijd
verbleven.

Hieruit ontstond het idee om een symfonische band op te starten.
Je had het privilege als jongerenwerker om gebruik te maken van
het grote PA systeem dat het centrum rijk was.
En natuurlijk het podium om te repeteren.
De band had geen naam en eigenlijk is dat zo gebleven.

In deze band zaten Ron K gitaar jawel hier is hij weer, een vaste
drummer was er niet. Mee gedrumd hebben, Rob P, Arend S,
Perry S (overleden) ene Wim?? en zo nog een aantal.
Ik speelde slaggitaar en toetsen + lead zang,
Ruud V basgitaar en Evert S op toetsen.

We hebben verschillende gitaristen en drummers gehad.
Toch speelde deze band veel eigen nummers.
Zware progressieve nummers met diepgang.
We stonden eigenlijk veel te lang in de oefenruimte en
dat ging zich wreken.
Na 9 maanden stopte deze bezetting en de band werd opgeheven.

Met mijn nummers ging ik opzoek naar een andere band.
Ik bespeelde toetsen, bas, gitaar + lead zang.
Op een advertentie kreeg ik de volgende reactie,
Band zoekt een zanger / toetsenist en een sologitarist in Hoogvliet.
Ik er naar toe. Toffe mensen met een eigen oefenruimte en PA.
Hun band had geen naam en ze vonden dat ook eerst niet
belangrijk. Later werd er toch over gesproken en kwam Aad
van den O met de naam Diachilon.
December 1991 werd Diachilon geboren.

Van links naar rechts: arie op toetsen, Hennie B op slag solo
gitaar, Jan L op basgitaar, Aad van den O op drums, en
Rene van den Oven (overleden) slaggitaar en zang.

Met deze band werd een andere weg ingeslagen.
De eerdere nummers van andere bands werden gebruik voor het
nieuwe repertoire. Maar volledig in een nieuw jasje gestoken.
Zo werden de nummers Lady in the red dress en Shadows
opnieuw aangepast en uitgewerkt.
Werd people opnieuw geboren en the wall strakker en steviger
gemaakt. Voor de Arrangementen op toetsen werd later
een tweede toetsenist aangetrokken. Marcel L Een klasse
toetsenist die de nummers dat gaf wat nodig was.

In 1992 halverwege het jaar kwam Peter vd L weer in zicht als producer.
Hij vertelde dat deze band een Cd moest gaan maken met opnames in Engeland.
De band was goed en kon zeker met de betere bands meegaan?.

Er werden afspraken gemaakt in Real World studio van Pieter Gabriel in Bath Engeland. Op de Cd zouden een aantal grootheden uit de symfo wereld meespelen als gast.
Dus opnames gemaakt die eigenlijk niet goed genoeg bleken.

Toch rommelde het in Diachilon aangezien een deel van de muzikanten geen Cd wilde en het andere deel wel.
Kort voor het vertrek naar Engeland viel de band uit elkaar.
Diachilon ging verder met Aad en Rene vd O en Jan L

[Rene vd Oven](#) is juni 2000 overleden aan een hartstilstand
hij was 39 jaar oud.

1993

Ik ontmoette een muzikant in Shibumi gevestigd op de Westhavenkade in Vlaardingen.
Daar was een jamsessie bezig met verschillende Vlaardingse muzikanten.
We kwamen in contact met elkaar en zijn naam was Jan G.
Ik had Jan G eerder al gezien tijdens repetities in buurthuis oost.
Jan G speelde toetsen in een band met andere muzikanten w.o. Ruud B, Hennie B en zo nog een paar.

Ik vroeg Jan G of hij interesse had mee te komen spelen in een project met de naam seven gates of hell. Dit project zou eigenlijk door twee mensen gemaakt gaan worden op toetsen.
Het betrof een verhaal over 7 poorten naar de hel en daar moest een keuze gemaakt worden om de juiste poort te vinden naar de hemel.
Het project is nooit van de grond gekomen aangezien er te weinig tijd voor was.

In dat zelfde jaar ging ik op zoek naar muzikanten voor een band.
Deze vond ik in de personen Jan G toetsen, Ron K gitaar, Perry S drums en Hennie B gitaar en mezelf.

De eerste oefenruimte waar we repeteerden was op de Kw.haven in Vlaardingen.
Daar werden de eerste nummers gespeeld die eerder met Diachilon waren uitgevoerd.

Het repeteren verliep moeizaam doordat er niet genoeg serieus door sommige muzikanten werd gespeeld.
Na vijf repetities werd duidelijk dat het niet verder kon gaan in de huidige bezetting.

We besloten om met z'n drieën verder te gaan en bij Jan G thuis opnames te maken. Jan G op toetsen, Ron K slag solo gitaar, en ik op bas en lead zang.
De opnames werden thuis gemaakt op een vier sporen recorder.
Prima kwaliteit alleen merkte je wel dat de drums erg synthetisch klonken ten opzichte van echte drums.

We hebben vier nummers opgenomen met de zangpartijen door Ron en ik.

We hebben ook nog een opname gemaakt met een zangeres Natasha.

Zij heeft mee gezongen op Lady in the red dress.

Zij was een kennis van Peter van de L en was via haar vriend Remco Hokke (Overleden) met ons in contact gekomen.

In diezelfde periode had Peter van de L het idee opgepakt om met de nummers die we bij Jan G thuis hadden opgenomen, deze uit te voeren in een professionele studio.
Dit zou in de real World studio in Bath Engeland plaatsvinden.
In november gingen we naar Virgin records om de nummers te laten luisteren.

Ontevreden waren zij zeker niet, maar ze klonken niet commercieel genoeg om uitgegeven te worden.

Maar de grote namen die eventueel mee zouden spelen op de Cd waren toch wel interessant genoeg om verder te kijken.

Zo werden afspraken gemaakt met Anthony Philips oud gitarist van Genesis, Steve Hackett oud gitarist van Genesis, Ray Schulmann van Gentle Giant en Paul Phoenix voor begeleidende zangpartijen.

De opnames zouden plaatsvinden in de real World studio in Bath. Toch was voor mij het gevoel van een echte band voorbij... De Cd is er nooit gekomen al heb ik wel genoten van de tijd dat we in Engeland waren en deze muzikanten persoonlijk mocht leren kennen.

Even terug naar het dagelijkse leven.

Toen we terug kwamen in Nederland stond mij een verrassing te wachten. Ik was pal voor mijn verjaardag teruggekomen en wilde dat lekker met mijn gezin vieren.

Toen ik nachts binnenstapte werd ik verrast door mijn partner en dochter. Het huis was opgeknapt maar pikdonker?? Er bleek een grote stroomstoring te zijn die nacht. Oké dan morgen maar kijken zij ik tegen mijn partner. De volgende dag was mijn verjaardag en de storing was verholpen. Aangenaam verrast kwam ik in de kamer.

Een week later op zaterdag moest ik me omkleden om avonds bij Peter vd L te gaan eten?

Ik vond het wel wat vreemd, maar oké dan maar met z'n vieren eten.

Na het eten zat ik wat met Peter te praten toen de bel ging, een bekende van mij stond voor de deur en ik niets in de gaten? Daarna nog een bekende en steeds meer mensen volgden. Ik vermoedde wel wat, maar begreep er totaal niets van. Totdat er een grote doos werd binnen gebracht en ja hoor je kan het al raden er sprong een mooie half ontklede dame uit die een striptease kwam geven.

Dat was uiteindelijk mijn cadeau van Ria mijn partner. Het is reuze gezellig geweest die avond en nacht tot in de late uurtjes.

Tijdens deze avond werd er natuurlijk uitvoerig gesproken over het Engeland avontuur. En wat er nu ging gebeuren?

Ik heb toen iedereen maar duidelijk gemaakt dat wat mij betrof de Cd einde verhaal was en liever weer een band ging opzetten.

Er was best wel wat teleurstelling af te lezen maar gelukkig ook voldoende begrip van iedereen.

Twee weken later kwam de brief van Virgin records, zij moesten van de Cd productie afzien aangezien zij net in een fusie lagen met Emi en deze hadden aangegeven dat het niet zou verkopen in Engeland.
Het leek wel of ik dit had aan zien komen.

Maar de grote vraag was gaan we verder met Timewind die toen uit elkaar was gevallen.
Timewind was een naam die van een LP was gebruikt van Klaus Schulze. Na veel heen en weer gepraat besloten we Timewind nog een kans te geven.

1993/94 de doorstart van Timewind.

Nieuwe bezetting 1994.
Op toetsen Jan G, Gitaar Ron K, Ruud V op bas,
Remco H op drums en ik op toetsen en gitaar.
We speelden in een kelder in buurthuis Oost in Vlaardingen.

Drummers waren blijkbaar een groot probleem in Timewind aangezien we er verschillende gehad hebben.

W.o. [Remco H](#), Arend S, Corinne B, Arjen ? en Rob P viel af en toe in als we geen drummer voor handen hadden.

Timewind heeft geen makkelijke start gemaakt aangezien er nogal wat problemen waren onderling.
De problemen werden zo groot dat op een bepaald ogenblik niet meer fatsoenlijk gespeeld kon worden.

We zijn weggegaan uit buurthuis Oost en de Timewind periode 1994 was afgesloten.

Totdat er in 1995 een nieuwe poging werd ondernomen om Timewind weer leven in te blazen.

Bezetting 1995 tot begin 1997.

Rob P op drums, Ruud V bas, Jan G op toetsen, en ik op toetsen en gitaar en Jan H op gitaar.

Later is Jan H weg gegaan en Ron K weer terug gekomen. Jan G heeft met deze bezetting de arrangementen voor zijn rekening genomen en de nummers kregen een frisse kleur en klank. Vanaf dat moment ging het beter met Timewind.

Er werden opnames gemaakt in een studio?

Die eigenlijk geen studio genoemd mocht worden.

Er werden drie nummers opgenomen.

Nou zo goed ging het helaas niet..

Begin 1997 ging na de opnames Timewind weer ten ziele.

Timewind deel III

Na deel I komt er altijd een deel II en mogelijk een deel III zo ook toen. Alle voormalige bandleden zaten al geruime tijd in andere bands toen ik Ron K een keertje sprak over Timewind.

Heb je geen zin in een nieuwe periode Timewind?

Ron keek me eigenlijk aan met een gezicht van weet je het wel zeker? Maar muziek maken zit tenslotte in de muzikant.

Ruud werd weer opgetrommeld, Jan G werd weer benaderd en er zou een drummer aangetrokken worden waar al overleg mee was geweest. Zijn naam Aad vd O.

We zouden er voor de derde keer voor gaan maar met goeie afspraken.

Allereerst gingen we optreden zodra we klaar waren.

Tot het noodlot weer toesloeg, Ron K kreeg een probleem met zijn hand en moest daarbij het verdriet verwerken van zijn overleden vriendin. Ron K ging weg en kwam niet meer terug.

Dan maar opzoek naar een andere gitarist?

Mensen er zijn er tientallen geweest, maar geen van alle konden het bekende Timewind gitaar geluid evenaren.

De stemming werd steeds grimmiger en uiteindelijk ben ik

zelf de solopartijen, slaggitaar en lead zang gaan doen.
Dit ging dus niet lang goed.
Er kwamen irritaties en de bom sloeg in.

Einde Timewind die toen toch bij elkaar 10 jaar bestaan heeft..
We hebben nog een optreden gedaan in Vld in 2003
en dat was het laatste optreden.

Even terug naar het dagelijkse leven.

Wij hadden een stacaravan op nieuw Vossemeer in Noord Brabant gekocht in 1997. Onze meid had bronchitis dus volgens de kinderarts was het goed om een schone omgeving op te zoeken. De twee jaar dat wij daar stonden waren voor Alissa geweldig en zij hoefde nauwelijks meer haar puff apparaat te gebruiken. In de zomer van 1999 wandelden we naar het gezellige dorp om wat boodschappen te doen. Toen Ria een leuk huis te koop zag staan in de Voorstaat. Wij hadden ons huis gekocht in Vlaardingen voor een leuke prijs en konden er toen al winst uithalen. Het huis in Vld was eigenlijk net klaar voordat we met vakantie gingen. De vloerbedekking was nog niet eens ingelopen, de trap nog niet geverfd en de cv nog niet aangesloten.

Ria zij laten we is binnen gaan kijken? Het ziet er zo leuk uit!
We hebben de makelaar gebeld of wij in die week konden kijken. Zo gezegd zo gedaan. Ria was uitzinnig over het huis en de rust. Voordat ik het goed en wel besepte hadden we onze naam onder het contract gezet? Shit ik werkte nog in Vlaardingen en ons huis was nog niet verkocht.

Eigenlijk een hele stomme zet en te impulsief gehandeld.
Gelukkig verkochten we ons huis in Vld zeer snel voor een goede prijs.

We hebben de woning opgeknapt, nieuwe keuken, cv voor de tweede keer, slaapkamers verbouwd en ga zo maar door. En ik maar rijden elke dag van Vld naar N Vosmeer. Morgens vroeg weg en avonds laat thuis, wat een strijd is dat geweest. Totdat mijn werkgever (Het Goed) zij dat zij geen reisgeld meer wilde vergoeden.

Ze wilde mij ook eigenlijk wel kwijt aangezien ik niet om te genieten was.

Ik heb me voor een klein bedrag laten uitkopen en daarna ontslag genomen. Ik ben direct opzoek gegaan naar een andere baan die ik eigenlijk snel vond.

Dichtbij in BOZ, lekker op tijd thuis en nog leuk werk ook. Toch kon ik het niet trekken in Brabant, ik had heimwee en werd snel depressief. Ria stelde voor om het huis dan maar te verkopen en voorlopig in onze caravan te gaan wonen tot we een huurhuis kregen in Steenbergen.

We hebben met moeite deze woning verkocht en met 20.000 euro verlies binnen een jaar..

Alles opgeslagen en naar de caravan vertrokken. We hebben daar meer dan 1.5 jaar gewoond voordat we een woning in Steenbergen kregen. Waar ik ook woonde ik kreeg de slag maar niet te pakken.

Dus terug naar Vlaardingen, voorlopig konden we het huis van een zeer goede kameraad gebruiken omdat hij samenwoonde. Toen we weer in Vld woonden begreep ik eindelijk wat ik mistte in Brabant.

Wat een zootje dat Vlaardingen we kwamen in een buurt waar voornamelijk allochtonen woonden en het was puinhoop waar je keek.

Terwijl wij daar in de 70er jaren zelf hadden gewoond. Toen was het een hele gezellige buurt die schoon en rustig was. Nu kon je dat niet meer zeggen, hele nachten lagen we wakker van de pestherrie van een groep Antillianen onder en naast ons.

Op een dag kwam mijn kameraad naar ons toe met de mededeling dat zijn relatie was stuk gelopen en dat hij weer terug kwam. Wij moesten dus een andere woonruimte zoeken. Wel dat was niet makkelijk? Hele volksstammen uit het buitenland kregen zonder problemen een huis maar wij dus niet!

Uiteindelijk na veel gescheld en stukken in de krant werden ze wakker bij die Vlaardingse huisjes melkers.

We kregen een andere flat aangeboden. Nou dat hebben we geweten we kwamen van de hemel in de hel.
Boven ons woonde een stel met twee autistische kinderen die de hele nacht met hun hoofden tegen de muur bonkten??
Als ze seks hadden genoot de hele flat mee.

Dan had je ook weer die geweldige Antillianen die in grote getale deze wijk bevolkten en waarvan je stapelgek werd.

Op een gegeven moment werd het zo gek dat ik een emmer water over een figuur heen gooide omdat hij nachts met zijn gestolen brommertje stond te gassen om 3.00 uur.

Na de nodige bedreigingen zijn we maar weer vertrokken.
Gelukkig kregen we snel een huis in Steenbergen.
En ja hoor ik kon het weer niet wennen. Ik heb wat afgezien daar.
Maar goed je kon weer gaan verhuizen en dan maar hopen dat een ander huis beter was..

Het was eigenlijk heel simpel het lag niet aan die huizen maar gewoon aan mezelf.

Na een verloop van tijd zijn we maar weer verhuist ditmaal naar Maassluis. Wat hier is gebeurd sla ik liever over.
We hebben hier moeten vluchten voor weer een allochtone buur.

We hebben een caravan gekocht en hebben een lange tijd daar gewoond. Van daaruit zijn we verhuist naar Schotland om te werken en te wonen en als ik terugdenk had ik er liever gebleven achteraf.

Maar goed problemen aan het thuisfront noodzaakte ons om terug te gaan naar Vlaardingen.

Timewind 4 2006

In de tijd dat we in Maassluis woonden hebben we nog een poging gedaan om Timewind opnieuw gestalte te geven. Nieuwe mensen moesten zorgen dat de band steviger werd en daardoor ook ruiger. Het werkte prima, het was strak en melodieus maar wel enorm hard.
Maar het kwam toch niet echt van de grond.

Ik moest toen stoppen vanwege het conflict in Maassluis en heb de laatste stuiptrekkingen meegemaakt van Timewind. Daarna was Timewind voorgoed verleden tijd.

Paranormale gaven?

Ik had vanaf mijn vijfde jaar vreemde ervaringen waarvan ik op de dag van vandaag nog steeds niet begrijp wat de reden of bedoeling is geweest van deze gave. Ik was vijf jaar toen het voor het eerst gebeurde.

Dit was nog maar het begin van mijn later paranormale gaven. Volgens mijn tante moest ik direct naar een psycholoog om te kijken welke afwijking ik had. Na twee dagen werd ik naar een huisarts gebracht die mij van top tot teen onderzocht, spelletjes met mij deed en alles vroeg over het trein ongeluk.

Zijn conclusie, niets aan de hand hoor het ventje is kerngezond en heeft geen psychische afwijkingen.

Volgens mijn ouders en de arts was dit geval een toevalstreffer en zou het waarschijnlijk nooit meer gebeuren. Hadden ze het even mis..

Maar ik ga jullie niet vervelen met mijn gave die uiteindelijk verdween in 1995 na een ernstige sepsis (bloedvergiftiging).

De muziek algemeen,

Mensen zeggen wel is dat muziek tot een verslaving kan lijden? Is dat zo? ja dat is zo. Nou is dit een gezonde verslaving die eigenlijk weinig te maken heeft met lichamelijke problemen.

Het zal wel degelijk te maken hebben gehad met de 60er jaren toen de muziek in mijn jeugd een belangrijke rol speelde. Ik heb me altijd afgevraagd waarom muziek bij mij zo belangrijk was. Misschien lag het wel verscholen in de genen of mijn DNA.

Mijn ouders en familie waren anders helemaal niet zo muzikaal. Dus waar kwam het vandaan, vreemder nog ik trof een vrouw die echt makkelijk was als ik muziek wilde maken, luisteren etc

maar die zelf A muzikaal was?

Tijdens mijn zoektocht naar oud muzikanten bleek meer dan de helft gestopt zijn na hun eerste band.

De meesten hebben zelfs nooit meer wat gedaan of een instrument vastgepakt.

Ik heb helaas door geldgebrek nooit geen conservatorium kunnen of mogen doen. Mijn ouders en ik later hadden daar eenvoudig de middelen niet voor.

Dus een goede muzikant ben ik eenvoudig nooit geworden. Of ik er spijt van heb gehad? Nee eigenlijk geen moment. Ik heb wel met conservatorium muzikanten mogen werken maar dat waren eigenlijk maar suffice muzikanten.

En van die groep is maar een heel klein aantal bekend geworden als studio muzikant en moesten de meesten gewoon ernaast blijven werken.

Ik vond mijn liefde in gitaar, bas, toetsen en zang. Daarbij ben ik een van de weinigen die het geluk heeft gehad om zelf nummers te kunnen schrijven. Na onderzoek heb ik 71 nummers geschreven waarvan er een paar waren die volgens derden puike nummers waren.

Ook heb ik naast de muziek 10 jaar bij de ordedienst gewerkt en 150 popconcerten gezien. Wie kan dat zeggen?

Op het podium gestaan met de begeleidingsband van de Jackson five, persoonlijk ruim een uur met Eric Clapton mogen praten, dronken geworden met Rod Steward.

Muzikanten in Engeland leren kennen zoals Anthony Phillips (Genesis), gegeten met Ray Schulman (Gentle Giant) en zijn vrouw. Steven Hackett en Paul Phoenix, enz. Ik heb totaal niet te klagen gehad in mijn muzikale leven.

Mijn muzikale smaak is beperkt tot de jaren 60 en 70, progressieve rock, hardrock en blues. De muziekinstrumenten die ik gehad hebt zijn niet meer te tellen. Het heeft een fortuin gekost maar ik heb wel geleefd en kan nooit zeggen dat ik ingeslapen ben naarmate ik ouder werd.

Ik heb in studio's mogen spelen en na onderzoek zo'n beetje 100 optredens gedaan.

Misschien wel een verslaving achteraf maar dan wel een hele leuke. Ik heb meer dan 200 geweldige mensen leren kennen die net zoals ik muziek maakten.
En vandaag de dag nog steeds mensen ontmoet die lang of kort muziek maken.

Popfestival Kralingen en Isle of Wight.

Ja zeker, hoor ik mensen wel is zeggen ben jij naar [Popfestival Kralingen](#) geweest? En naar Isle of Wight? Ja hoezo?
Zo bijzonder was dat toch niet.
Nou ik had daar graag aanwezig willen zijn hoor.
Nou ik was er en vergeet het in ieder geval nooit meer.

Isle of Wight was evenals Kralingen een geweldig festijn van drie dagen feesten en blowen. Zo stoned als ik op Kralingen en Isle ben geweest zal ik nooit meer worden.

Mijn mooiste popconcerten.
Ja die zijn er geweest om nooit meer te vergeten, en dat doe ik ook niet.

Het geweldigste concert wat ik gezien heb was in 73 van Deep Purple in Amsterdam, alles werd gesloopt en afgebroken maar het was een groot spektakel.

Mijn tweede en beste concert was Genesis in 1977
Een geweldig concert dat ik nooit meer zal vergeten.

Ook leuk was de schietpartij in Amsterdam bij de Jackson five.
Wat iemand zijn oor kostte. Waarom dan een leuk concert?

Wel ik had samen met een kameraad catacombe dienst ofwel kleedkamers artiesten.
Na een leuk gesprek met de begeleidingsband van de Jackson five vroegen de mannen of ik even mee wilde jammen op het podium.
Echt! Te gek zeg, ik op de piano? Oké ik kon een nummer echt spelen en dat was song for Guy van Elton John.

Ik ging zo in mijn spel op dat ik niet doorhad dat langzaam de zaal vol liep.

Na het nummer kwam een applaus van heb ik jou daar. Ik ben als een speer achter de coulissen gegaan en heb me niet meer laten zien.

Een ander geweldig concert was bij de Dubliners in de doelen Rotterdam. Daar was ik voor het eerst toeschouwer en zat op de eerste rij.

Zo kon je via de ordedienst de leukste plaatsen krijgen. Direct na aanvang kwam de fles Whisky langs wel drie keer op een rij. Ik was straal bezopen nog voor het derde nummer werd gespeeld.

De mooiste en meest aangrijpende concerten waren van Pink Floyd. Echt waanzinnig om mee te maken. Ik heb er in totaal zeven gezien.

Maar het meest ingrijpende concert was Eric Clapton. Eric kwam op en begon met zijn nieuwe repertoire wat nogal zacht uitgedrukt soft en zwaar christelijk klonk. Eric had zich laten bekeren na de dood van zijn zoontje.

En begon aan zijn tournee als eerste in Nederland. Na twee nummers begon het publiek te joelen en te schreeuwen. Eric kwaad en verliet het podium. Om zich terug te trekken in zijn kleedkamer om er vervolgens niet meer uit te komen? Ik had kleedkamer dienst bij jazeke Eric Clapton. Ziedend kwam Clapton de kamer binnen en gooide de deur op slot? Ojee wat was hij kwaad, ik vroeg hem of ik de kleedkamer moest verlaten. Nee was zijn antwoord blijf maar hier.

Hij was ontzettend boos op het Nederlandse publiek wat volgens zijn zeggen hem behoorlijk in de steek had gelaten. Hij begon maar te praten en te praten, ik kreeg er geen speld tussen. Ik liet hem maar uitrazen, er werd regelmatig op de deur geklopt door managers en organisatie maar hij weigerde open te doen. Op een moment vroeg hij, wat vind jij hiervan? We hebben een uur zitten praten terwijl het publiek wachtte. Ik vertelde hem dat ik geen fan van hem was. Hij keek mij aan met een gezicht van geen fan? Nee niet echt.

Toen vroeg hij mij, wat moet ik doen? De grote slowhand vroeg aan mij wat hij moest doen. Ik vertelde dat ik Atheïst was en muzikant maar dat ik nooit het publiek zou laten vallen zoals hij op dit moment deed.

Want hij was vergeten dat men kwam voor de Clapton van vroeger en niet die van nu.

Wat bedoel je daarmee? Simpel ik was crazy van je vroegere werk zoals layla en andere geweldige nummers van toen.

En als ik vanavond als bezoeker was gekomen had ik zeker verwacht dit te horen.

Hij keek mij aan en begon te lachen, shit je hebt helemaal gelijk. Mensen betalen voor een stukje nostalgie en niet voor christelijke muziek.

Hij gaf mij een hand terwijl mensen buiten stonden te schreeuwen.

Hij deed de deur open en zijn manager kwam binnen.

Nee was zijn antwoord?

Ik kom als Clapton vanavond en niet als christen.

Zijn manager keek mij lachend aan met van hoe heb je dat voor elkaar gekregen?

Het concert werd een geweldig succes en toen hij later binnen kwam lachend en haast huppelend kwam Clapton direct op mij af. Bedankt man voor de goede raad en kom straks wat drinken na afloop. Een geweldig concert wat ik alleen maar heb gehoord en niet gezien.

Maar met veel voldoening dat ik gezorgd had dat duizenden die avond niet voor niets waren gekomen.

Het leukste en meest bizarre concert was bij Rod Steward

Toen het concert was afgelopen vroeg een van de managers of er iemand was die wilde nablijven om op de spullen te letten tijdens het inladen.

Niemand wilde lang nablijven dus zij ik oké dan doe ik het wel.

Maar het was 22 nov 23.15 en binnen het uur was ik jarig.

Ik vroeg hoe lang het ging duren vanwege de trein die ik dan terug moest nemen.

Geen punt was het antwoord. Wij brengen je wel naar het station.

Uiteindelijk was het 2.00 uur nachts voordat ze klaar waren.

Geen punt kom even wat meedrinken en dan zorgen wij voor vervoer.

Ik werd begeleidt naar de kleedkamer waar Rod Steward was.

Hij bedankte voor de service en bood wat de drinken aan.
Hij begon te praten en was reuze lollig. Op een gegeven moment kwam zijn manager binnen die mij had gevraagd om de controle te doen en zij doodleuk deze meneer heeft ons vanavond geweldig geholpen terwijl hij nog jarig is ook.

Iedereen begon te klappen en te zingen totdat ik rode oortjes kreeg. Ik kon nachts niet meer lopen van de drank. Ja ik en drank? Ik ben thuis gebracht in een grote limo zo groot als de straat waarin ik woonde. Dat was mijn ervaring met Rod Steward. Wat kon die man zuipen maar hij was oergezellig.

Ik heb zoals ik al eerder vermelde ruim 150 concerten gezien van bands waarvan driekwart misschien al niet meer bestaat. Dus heb ik muzikaal genoten of niet!

Oké beste mensen dit is in het “kort” mijn autobiografie en muzikale leven in een notendop.
Het compleet afmaken gaat waarschijnlijk niet meer lukken.

Een compleet boek is het niet geworden maar wel een leuke autobiografie voor mijn vrouw en partner, dochter, kleindochter en kleinzoon.
En natuurlijk mijn oude vrienden en muzikanten van toen.

Bedankt voor het lezen en als je niet weet wat je met je leven wil gaan doen, denk dan is na om de muziek in te gaan!

Autobiografie Arie Letterman © 2008 - 2025
Eerste opzet autobiografie september 2008.
Definitieve en laatste update 13 september 2025

Peace en de groetjes van Arie (Aad) Letterman.
Geboortenaam Arie, later roepnaam Aad en dat is het eigenlijk gebleven voor de meeste vrienden en bekenden.

Met dank aan: Ria L B, Jan G, Ron K, de bands: Waterfall, Alien, Diachilon, Limelight, Virgin, Timewind en verder alle vrienden en bekenden van toen.

